

Mijn column nummer 9

Kiest Nederland voor groen?

Het gaat slecht met onze natuur. De kranten stonden er vol van. Het onlangs gepresenteerde rapport Toestand van de natuur 2 van het ministerie van LNV gaf de aanzet tot deze plotselinge belangstelling. Het rapport laat zien dat veel voorkomende soorten dieren en planten (zoals kokmeeuwen, brandnetels en algen) in Nederland steeds algemener worden. Tegelijkertijd worden zeldzame soorten zeldzamer.

De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft eind vorig jaar het Verdrag inzake biologische diversiteit (het verdrag van Rio de Janeiro) goedgekeurd. Dit verdrag pleit voor instandhouding van de biologische diversiteit en erkent dat hiervoor aanzienlijke investeringen vereist zijn. De ondertekenaars verplichten zich ertoe het benodigde geld ter beschikking te stellen.

Onlangs discussieerde de Tweede Kamer over het Structuurschema Groene Ruimte, waarin het kabinet plannen presenteert voor het beheer en de bescherming van bos, natuur en landschap in de komende 25 jaar. De kabinetsplannen worden alom geprezen. Het verwondert dat voor de uitvoering van de plannen honderden miljoenen gulden te weinig worden uitgetrokken.

Nog meer vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de twijfel die sommige grote partijen in december 1993 aan de schadelijke werking van ammoniak verklaarden te hebben. Zij waagden het zelfs aan te dringen op meer onderzoek naar de schadelijke werking van deze stof. Dit is wel een heel doorzichtige manier om in de gunst te komen van agrarische kiezers.

Om meer redenen is dit een verwerpelijke strategie. De wetenschap waarschuwt reeds vanaf 1973 (!) met regelmaat voor de schadelijke effecten van mestoverschotten. De effecten van mest en ammoniak zijn dan ook genoegzaam bekend. Het zou de politieke partijen sieren als zij in structurele zin zouden bijdragen aan een oplossing van tegelijkertijd een enorm financieel en sociaal probleem van veel agrariërs en een milieuhygiënisch probleem dat zijn weerga niet kent. Met de benodigde middelen en een uitgekiend gebiedsgericht beleid zouden zowel boeren, als ook natuur en milieu hiervan kunnen profiteren. Dat zal pas echt winst opleveren, ook in aantal stemmen.

De betreffende politieke partijen moeten zich realiseren dat bij een zo kortzichtige houding kiezen voor groen wel eens heel letterlijk opgevat kan gaan worden.